

Pražské jaro začalo kapitulací Sovětského svazu, srpen 1968 byl akcí globálních zájmů (2. díl)

- CZ24 News | 23. září 2020

Čína 1968

Kulturní revoluce v Číně, plným názvem Velká proletářská kulturní revoluce, je tím zásadním, o co tehdy globálně šlo. Během let 1966-1969 mělo dojít k velkým změnám v čínské společnosti - k její modernizaci a to tak, aby bylo vymýceno kulturní dědictví Číny. Přeloženo: Čína se měla stát více „americkou“ (stylem života i přijetím kapitalismu) ovšem s tím, že současně zůstane/stane se i marxistickou/neomarxistickou.

Základní pointa je v tom, že ve Spojených státech byl v 60. letech zahájen proces konce jejich světové dominance, zatímco Čína byla připravována na převzetí jejich role. Byl to proces, řízený globalisty - vždyť to byl H. Kissinger, kdo v roce 1971 zahájil přes R. Nixona vývoz amerických technologií do Číny.

Francie 1968

Francie byla další zemí, kam byla kulturní revoluce vyvezena, Francie tak měla svůj [Květen 1968](#), po kterém následně skončil prezident de Gaulle. Hesla demonstrantů přitom byla například:

„My nechceme žít ve světě, kde za jistotu, že nezemřete hladem, platíte rizikem zemřít nudou!“

„My nebudeme nic požadovat, o nic prosit, my si to prostě vezmeme!“

„Tebe šéf potřebuje, ale ty jeho ne!“

„Ani Boha, ani pána!“
„Žij a neztrácej čas prací, vesel se bez zábran!“
„Alkohol zabíjí, berte LSD!“
„Povstaň, prokletá univerzito!“
„Smrt policajtům!“

Ve Francii rok 1968 splnil dva účely:

- Neomarxismus v ní zapustil kořeny
- Byl odstraněn De Gaulle, který už v roce 1965 upozorňoval na krizi amerického dolaru ztrácejícího krytí zlatem, proto od něj chtěl odstoupit, viz [VIDEO](#).

De Gaulle navíc inklinoval ke spolupráci se SSSR a k nahrazení amerického dolaru rublem, což se nehodilo Spojeným státům – ale ani globalistům, protože ti měli (a mají) s Ruskem jiné plány. V těch nebylo místo pro spojení Francie (stejně jako Německa) se Sověty, protože v plánu bylo spojení s Čínou (v současnosti naplňované přes EU, a to jako duo „Francie-Německo“). A ve Francii byl splněn ještě třetí účel, který souvisel s Vietnamem – a s americkým dolarem.

Vietnam 1968

Nepokoje ve Francii začaly 10.května 1968, tedy přesně v ten den, kdy v Paříži začala jednání mezi USA a Vietnamskou demokratickou republikou o uzavření míru. Stalo se tak dva měsíce poté, co ve Vietnamu [v březnu 1968 došlo k masakru v My Lai](#), k největšímu americkému masakru civilistů, po kterém se v USA spustila vlna demonstrací za ukončení války ve Vietnamu. **Jenže na tu válku Spojené státy utratily částku rovnající se 311 000 tunám zlata.** A takové množství tehdy nebylo ani na celém světě, natož v USA.

Globalistům bylo jasné, že Spojené státy pro udržení své dominance povedou další a další války k získání zdrojů tak, aby dominanci dolaru udržely. **Další přístup Spojených států ke zdrojům však byl pro globalisty nežádoucí** (čímž už se blížíme i k tématu „Gréta“), americkou válku ve Vietnamu proto potřebovali ukončit. Že se tak stalo na půdě Francie, není náhoda – role Francie se pro zájmy globalistů osvědčila už nejednou. De Gaulle se jim díky negativnímu postoji vůči dolaru a USA hodil, nehodila se však jeho vstřícnost k ruskému rublu (plán přece byl, že americký dolar bude jednou nahrazen jüanem, nikoliv rublem, mezitím eurem). k nahrazení dolaru jinou měnou však ještě nenastala doba – Čína byla jen ve fázi příprav. Výsledkem dění kolem Vietnamu bylo, že Spojené státy musely tuto válku ukončit, a ač de Gaulle, nepřítel amerického dolaru, skončil také, skončil díky kulturní revoluci, přenesené i do Evropy. K tomu z Evropy přes de Gaulla zazněl první silný hlas proti Spojeným státům (dnes rovněž naplňovaný přes EU). Spojené státy si mohly myslet, že konec de Gaulla je jejich vítězstvím, ve skutečnosti ale šlo o vítězství globalistů, kteří si potvrdili, že liberalistická hesla v ústech studentů přinášejí žádoucí efekt – v tomto případě si mohli odškrtnout dvě položky: Neomarxismus v Evropě a přibližování Evropy k Číně plus zasazení semínka antiamerických nálad v Evropě.

Mexiko 1968

V letech 1967-1968 probíhaly politické protesty a hnutí ať už studentů či jiných složek společnosti též v Německu, Itálii, Polsku, Japonsku, Švýcarsku, v Mexiku. Pozornosti hodné je přitom vedle Číny a Francie především Mexiko. Byly to letní Olympijské hry v Mexiku „[1968 Olympics Black Power salute](#)“, odkud Věra Čáslavská vyslala ten demonstrativní vzkaz, jak velmi nesouhlasí s tím, co dosud nazýváme „Okupace Československa“ a za což Věra Čáslavská nepřestává být velebená.

Nikde se však už v této souvislosti nezmiňuje, že deset dnů před zahájením mexické olympiády došlo k masakru, jehož obětí se stalo údajně až 500 lidí. A nezmiňuje se, že LOH v Mexiku byly [bojem za práva černochoů](#). Američtí černošští běžci při americké hymně na stupních vítězů sklonili hlavu a pozvedli na protest proti utlačování černochoů ve Spojených státech ruku se zaťatou pěstí v černé rukavici. V říjnu 1968 došlo k akci zvané [Masakr Tlatelolco](#). Byla to součást tzv. [Mexického hnutí z roku 1968](#). LOH v Mexiku přitom jen navazovaly na jinou událost toho bouřlivého roku 1968 – na smrt [M. L. Kinga z dubna 1968](#). A o té, obzvláště s odstupem času, nemůžeme říct nic jiného, než že byla součástí oné neomarxistické kulturní revoluce, v 60. letech naplno spuštěné.

K 60. letům si ještě připomeňme, že hned na počátku krize amerického dolaru, v roce 1963, byl zastřelen J. F. Kennedy, který chtěl omezit vliv Fedu, dále že v říjnu 1967 byl popraven Che Guevara, který se následně stal hrdinou socialistických revolučních hnutí třetího světa (pro levicové idealisty je dodnes ikonou revolucionáře a inspiroval aktivisty po celé Latinské Americe, symbolem se stala zaťatá pěst) a v neposlední řadě nezapomeňme na Šestidenní válku Izraele z června 1967, která byla ve skutečnosti přípravou na Jomkipurskou válku 1973 a která měla ten hlavní efekt, že dolar začal být krytý ropou, stal se petrodolarem.

Až potud jsou události 60. let o dvou zásadních faktech:

1. **Americký dolar ztrácel krytí zlatem**, proto se hroutil (na přechodný čas z něj pak byl učiněn petrodolar), Spojené státy dovedly svět do stavu krize (vyvrcholila v roce 1973 tzv. ropným zlomem, viz Jak se dolar měnil v petrodolar.) Kapitalismus je nadále neudržitelný (planeta nemá tolik zdrojů, aby všechny země žily americkým stylem života), centrum světové moci je přenášeno na Východ (Čína, Írán, Indie).
2. Současně **je přes kulturní revoluci zaváděn neomarxismus**, kterým má být kapitalismus nahrazen, zároveň je neomarxismus globalizačním nástrojem, kterým má být docíleno jak centrální vlastnictví všech planetárních zdrojů, tak centrální kontrola sjednoceného (internacionalizovaného) lidstva. Co je ale důležité – nic z toho v 60. letech neplatilo pro země východního bloku (a v některých zemích východního bloku neplatí dosud, k čemuž slouží země V4). Nad tím vším však jako vrcholný aspekt stojí ten, který jsem pojmenovala „Gréta“.

Šedesátá léta potřetí - „Gréta“

Je zbytečné uvádět, že jde o Gretu Thunbergovou, protože tato konkrétní postavička není tak důležitá, jako to, co představuje výraz „Gréta“. Místo „Gréta“ totiž klidně můžeme říkat WWF – Světový fond na ochranu přírody, dříve Světový fond divočiny, mezinárodní nezisková organizace podporující ochranu divoké přírody. S více než 5 miliony příznivců po celém světě je to největší organizace takového zaměření. Ve svém znaku má ohroženou **pandu velkou** (to je „náhoda“, související s Čínou). Ústředí: Gland, Švýcarsko. Účely: environmentalismus, ochrana přírody, ekologie. Zakladatelé: Princ Philip, vévoda z Edinburgu. Založení: **29. dubna 1961!**

Výrazy „Gréta“ a „WWF“ považuji za synonyma, protože oba jsou o tomtéž – o planetárních zdrojích. Kromě toho považuji WWF za nejvyšší globální organizaci (odkazů by byla spousta, ale krátce kdo chce, ten ať se podívá na „Klub 1001“, u nějž už název je pozoruhodným číslem, nemluvě o jeho zakladateli, kterým je stejný člověk, který založil Klub Bilderberg). Dále je důležité zdůraznit, že výše uvedený zakladatel WWF, „Princ Philip, vévoda z Edinburgu“, je manžel britské královny a dále že je to ten, který řekl, že *„v příštím životě by chtěl být smrtícím virem“*.

Pro pointu článku zůstaňme u toho, že WWF vznikl v roce 1961 a že podstatou jeho existence je ochrana (ve skutečnosti kontrola) planetárních zdrojů. 60. léta tak přes krizi amerického dolaru a přes zavádění kulturní revoluce byla hlavně a především o planetárních zdrojích. Podle významu

můžeme tehdejší dění proto přehodit do pořadí „Gréta, kulturní revoluce, dolar a zlato“.

K této části článku to tedy máme tak, že v roce 1961 vznikl z iniciativy britského prince Philipa ve Švýcarsku WWF. A pokračujme. O sedm let později, v tom revolučním roce 1968, vznikla organizace [Římský klub](#), cituji: „**Římský klub je globální think tank, který byl založen v dubnu 1968 a celosvětovou pozornost získal v roce 1972 svou první zprávou [MEZE RŮSTU](#).**„

V roce 1972 však došlo ještě k další významné události, a tou byla [Stockholmská deklarace](#), která byla rovněž o planetárních zdrojích. Může se zdát, že rok 1972 je mimo dění 60. let, ale nezapomínejme, že pořád jde o souvislost s WWF, vzniklým v roce 1961. Na Stockholmskou deklaraci navázala konference v Rio de Janeiro v roce 1992, která se konala pod názvem [Summit Země](#) a kde se objevila [předchůdkyně „Gréty“](#). Následovala konference v Johannesburgu [Earth summit](#) v roce 2002, která stojí za pozornost i tím, že ji [zmiňoval generál Petrov](#) v souvislosti s tím, že přijde boj o vodu. Jak vše přes „Grétu“ dále pokračuje, o tom tento článek není, co v souvislosti s 60. léty ale důležité je, že v březnu 2015 se Čína zavázala k přijetí „udržitelného růstu“ místo západního „nekonečného růstu“, že odpis Spojených států, zahájený kulturní revolucí a vývozem amerických technologií do Číny, jde do finále a že marxismus-neomarxismus, převlečený za kulturní revoluci, dobývá svět.

60. léta - zahájení rozkladu západního světa

A v závěru této části se znova ptejme: Kde je logika toho, aby Pražské jaro, tzn. expanze Západu na Východ, prošlo? Kde je logika toho, že zatímco by architekti světa dělali všechno pro to, aby zastavili Amerikou nastavené „sežírání planety ala sarančata“, tak by dopustili, aby se Západ přes Československo nastěhoval do celého tehdejšího socialistického bloku a tedy k jeho zdrojům? Západ pro své krize znal jediné řešení, typické pro kapitalismus: Expanzi k novým zdrojům. Udržování a budování nových kolonií, o to šlo, nyní tedy přes expanzi i do zemí východního bloku. Tady je důležité, že vstup vojsk Varšavské smlouvy jen o pár hodin předběhl vstup NATO na československé území - když se Američané už blížili, čekala na ně vojska Varšavské smlouvy a Američanům nebyl vstup povolen. A pointa? Expanze Západu do zemí východního bloku byla zastavena. A kdo se o to zasloužil? Brežněv, který pro globální zájem, spočívající v odstavování dominance USA (a ve prospěch Číny), splnil příkaz s tím, že nejen zastaví vstup NATO do Československa, ale současně v něm sovětské tanky ponechá do doby, než přijde doba konce tzv. komunismu. A ten měl přijít nikoliv vstupem vojsk NATO do Československa, potažmo do celé východní Evropy a snad až do SSSR, ale naopak - do celé východní Evropy měl přijít ze Sovětského svazu, a to vše s tím, že Sovětský svaz se rozpadne.

*v*v****Role Československa a Pražského jara

Tady se nabízí zásadní otázka - když kulturní revolucí šlo o zahájení rozkladu západního světa, proč bylo dovoleno, aby ta zasáhla i Československo? Spojení Pražské jaro a rozpad SSSR, přesněji spojení Z. Mlynář a M. Gorbačov, to je jeden ze dvou efektů, který rok 1968 v Československu měl mít. A když hovořím o dvou efektech, tak za druhý a ještě považuji to, že kdyby nebylo Pražského jara, nebyl by důvod do Československa povolávat vojska Varšavské smlouvy. Proto Brežněvovo „Éto vaše dělo“ si s odstupem času můžeme přeložit jako: „*Kdybyste nespustili Pražské jaro, nemuseli jsme tady být.*“ Jinak řečeno - kde není akce, tam není možná reakce. Anebo ještě jinak - účel světí prostředky.

Pražské jaro, tu kulturní revoluci v Československu, která byla vnímána jako vnášení americké svobody, Západ pochopil jako možnost expanze na Východ a tím udržení dominance Spojených států. A vojska Varšavské smlouvy v Československu, to byl signál: „Takhle to není!“ Anebo ještě výstižněji: „Rusko vám sežrat nedovolíme!“ On v tom byl ještě i třetí signál, obdobný tomu, jako když Británie

nechala zlikvidovat Heydricha, když si Německo chtělo přivlastnit Prahu a který lze číst jako „Prahu vám nedáme“ (a nedáme stejně, jako jsme v Maďarsku 1956 nedali Vídeň), ale to by bylo na jiný článek.

Co následovalo, všichni víme - normalizace a ruské tanky na dvacet let. Ale také už byla zasetá i kulturní revoluce, která měla přinést své ovoce rovněž za dvacet roků. Už v červnu 1968 vznikl [Manifest 2000 slov](#), který podepisovali především umělci, v roce 1977 vznikla [Charta 1977](#), kde významnými postavami byli V. Havel a také Z. Mlynář, přítel Gorbačova.

Kdo pořád 68. nostalgicky opěvuje s tím, jaké světlé zítřky to pro naši zemi tehdy mohly nastat a kdo pořád za viníka považuje SSSR, ten se mýlí. Ta tehdejší „nádherná“ kulturní revoluce byla akcí k zastavení expanze Západu na Východ. A v dalším byla o výběru loutek na dobu tzv. pádu komunismu. (Dnes už ale moc dobře víme, že to bylo o pádu stalinismu, nikoliv o pádu marxismu-neomarxismu - EU by mohla vyprávět, že [eurokomunismus](#) je ve skutečnosti o destalinismu, jak jinak, když stalinismus je o zachování hranic, národů, kulturních tradic, rodin, tedy všeho, co chce marxismus/neomarxismus zlikvidovat).

A kdo pořád věří i tomu, že Pražské jaro s jeho kulturní revolucí bylo darem od Spojených států, který Československo kvůli té „ruské okupaci“ propáslo, ten ať se na současný stav Západu podívá. V. Klaus to nedávno na otázku o stavu USA popsal tak, že ta kulturní revoluce, zahájená před padesáti léty, byla útokem na západní hodnoty a že se „kaje a sype si popel na hlavu za to, že kulturní revoluci si vždy spojoval pouze s Čínou“ - [video v čase od 46:50](#). Myslím, že spousta aktérů nejen Pražského jara, ale i disentu a následně listopadu 89, to dnes vidí podobně a dochází jim, že byli pouze loutkami v procesu mnohem vyšších zájmů.

Proč si Západ v roce 68 troufl přiblížit se vojensky až k hranicím Československa, proč ve stejné době narostla křídla i Číně a proč se už v lednu 68 vědělo, že přijde Srpen 68, o tom v závěrečné části.

Autor: **pozorovatelka**

Zdroj: <http://www.novarepublika.cz>